Η ακράτεια είναι η αιτία της αμαρτίας

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Ιουνίου, 2014

Ο **άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ** μας λέγει για την **αρετή της νηστείας**: «*Ο νους, αυτός ο βασιλιάς του εσωτερικού κόσμου του ανθρώπου, για να ασκήσει και να διατηρήσει τα κυριαρχικά δικαιώματά του, πρέπει πρώτα απ' όλα να υποταχθεί στον νόμο της νηστείας. Μόνο έτσι θα μπορέσει να υποτάξει τις επιθυμίες της καρδιάς και του σώματος. Και μόνο με την συνεχή εγρήγορση, την νήψη, θα μπορέσει να διδαχθεί τις ευαγγελικές εντολές και να τις εφαρμόσει. Το θεμέλιο, λοιπόν, των αρετών είναι η νηστεία. Η νηστεία αποξενώνει τον άνθρωπο από τα σαρκικά πάθη, ενώ η προσευχή παλεύει με τα ψυχικά πάθη και, αφού νικήσει, διαποτίζει όλη την ύπαρξη του ανθρώπου, τον οποίο καθαρίζει από κάθε ρύπο κακίας. Και τότε ο Θεός έρχεται και κατοικεί στον καθαρό τούτο λογικό ναό. Όποιος σπέρνει σε γη ακαλλιέργητη, χάνει τον σπόρο και, αντί για σιτάρι, θερίζει αγκάθια. Έτσι κι εμείς, αν σπέρνουμε στην ψυχή την προσευχή έχοντας παχιά σάρκα, τότε, αντί για καλό καρπό, θα θερίσουμε αμαρτία. Η προσευχή θα χάνεται ή θα μολύνεται μέσα σε μάταιες σκέψεις, ακάθαρτες φαντασιώσεις και ηδονικά αισθήματα*» [1].

Ο **Μέγας Βασίλειος** στον λόγο του **Περί νηστείας**, τονίζει: «*Αυτοί που δεν παλεύουν με αίμα και σάρκα, αλλά "με τας αρχάς, με τας εξουσίας, με τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου, με τα πνευματικά της πονηρίας", αυτοί είναι ανάγκη να ασκούνται δια τον πόλεμο αυτόν δια της νηστείας και της εγκρατείας. Διότι το μεν λάδι παχαίνει τον αθλητήν, η δε νηστεία κάμνει ισχυρόν τον ασκητήν της ευσεβείας. Ώστε όσον αφαιρείς από την σάρκα τόσον θα κάμης να απαστράπτη η ψυχή από πνευματική λαμπρότητα. Διότι η κυριαρχία επί των αοράτων εχθρών επιτυγχάνεται όχι με τας σωματικάς δυνάμεις, αλλά με την καρτερίαν της ψυχής και την υπομονήν εις τας θλίψεις*» [2].

Ο **άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης** μας λέγει σχετικά με την **νηστεία**: «*Όσοι απορρίπτουν τις νηστείες, λησμονούν από τι προήλθε η πτώσις των πρωτοπλάστων στην αμαρτία: την ακράτεια. Λησμονούν και τι όπλο μας έδωσε ο ίδιος ο Χριστός εναντίον του πειρασμού και της πτώσεως, όταν πειράσθηκε στην έρημο και νήστευσε εκεί επί σαράντα ημέρες και νύκτες. Δεν γνωρίζουν ή δεν θέλουν να γνωρίζουν ότι η έλλειψις εγκρατείας ανοίγει στον άνθρωπο τους δρόμους της απομακρύνεώς του από τον Θεό, όπως είναι η περίπτωσις των κατοίκων των Σοδόμων και της Γομόρρας και η άλλη εκείνη των συγχρόνων του Νώε. Πράγματι,* ***η***

ακράτεια είναι η αιτία της αμαρτίας*. Όσοι αρνούνται τις νηστείες, αφαιρούν από τον εαυτό τους και από τους άλλους τα όπλα εναντίον της σαρκός, του Διαβόλου και του κόσμου. Δεν είναι στρατιώται του Χριστού, αλλά ριψάσπιδες, που τους αιχμαλωτίζει εύκολα η αμαρτία»* [3].

Ο **άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος** σε λόγο του στην Α΄ προς Κορινθίους, τονίζει: *«Ας φροντίζωμεν δια τα μέλη μας, και ας μη ακονίζωμεν την γλώσσαν ο ένας εναντίον του άλλου, ούτε να λέγωμεν λόγους που βυθίζουν και υποσκάπτουν την υπόληψιν του πλησίον και να κτυπώμεν και να κτυπώμεθα ωσάν να ευρισκώμεθα εις πόλεμον και μάχην. Διότι τί θα ωφεληθώμεν από την νηστείαν ή την αγρυπνίαν, όταν η γλώσσα μεθύη και τρώγη εις τράπεζαν που είναι περισσότερον ακάθαρτος και από κρέατα σκύλου, με το να γίνεται αιμοβόρος, να εκχέη βόρβορον, και να κάμνη το στόμα υπόνομον και οχετόν, μάλλον δε και πολύ συγχαμερώτερον από αυτόν; Διότι αυτό μεν που προέρχεται από εκεί μολύνει το σώμα, ενώ αυτό που εκβάλλεται από το στόμα, πολλάς φοράς πνίγει την ψυχήν»* [4].

Ο **στάρετς Αμβρόσιος της Όπτινα** έλεγε σχετκά με την **άσκηση**: *«Οι άγγελοι δοξολογούσαν τον Θεό μαζί με τους ποιμένες. Γιατί δόθηκε τέτοια τιμή και δόξα στους απλοϊκούς ποιμένες; Επειδή είχαν απλή καρδιά κι ήταν απλός ο τρόπος ζωής τους, που ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τον παρομοίασε με εκείνον του αγίου Ιωάννη του Προδρόμου, λόγω των στερήσεων και της σκληρότητός του. Σπάνια είχαν μαζί τους ένα καρβέλι ψωμί και νερό έπιναν από κάποια πηγή, όταν την έβρισκαν και αυτήν. Εκείνος που τρώγει πλούσια φαγητά και πίνει ακριβά ποτά δεν μπορεί να ανυψώσει τις σκέψεις του. Περιπλανιέται πνευματικά και έρπει στην γη»* [5].

Σημειώσεις:

[1] *Αγ. Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ: Ασκητικές εμπειρίες Α΄ σελ. 156*

[2] *Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. τομ. 6 σελ. 55*

[3] *Αγ. Ιωάννου της Κρονστάνδης: Η εν Χριστώ ζωή μου Εκδ. Παπαδημητρίου σελ. 136*

[4] *Ι. Χρυσοστόμου Ε.Π.Ε. τομ. 18Α σελ. 767*

[5] *Μικρή Ρώσικη Κλίμακα Πέτρου Μπότση σελ. 113*

(Πηγή: «Ορθόδοξος Τύπος», 04-04-2014)